

Sygn. akt V CSK 63/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. Ł.

przeciwko [...] Szpitalowi [...] w S. i P. S.A. w W.

o zapłatę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powódka podniosła występowanie na tle tej sprawy dwóch istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze dotyczy tego, czy w sprawie nie dochodzi do naruszenia zasady równości i kontrydiktoryjności przez to, że Sąd nie ocenia dokumentacji medycznej, która nie została przez pozwanego przedstawiona. Zagadnienie to nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania, stanowi ono jedynie polemikę ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego dotyczącym ustalenia faktów i oceny dowodów, co nie może być przedmiotem badania w postępowaniu kasacyjnym. Znaczenie dokumentacji medycznej w postępowaniu sądowym w sprawach medycznych jest bardzo duże, ale ten środek dowodowy, tak jak każdy inny, podlega ocenie przez sąd w kontekście całokształtu sprawy. Nietrafne byłoby zatem przesądzenie, jak chce skarżąca, że wszystkie braki w dokumentacji medycznej zawsze należy interpretować na korzyść pacjenta. Drugie zagadnienie prawne wskazane przez skarżącą dotyczy tego, czy warunkiem uzyskania odszkodowania za naruszenie praw pacjenta jest doznanie przez niego uszczerbku na zdrowiu. Kwestia ta nie budzi wątpliwości. Warunkiem uzyskania odszkodowania jest doznanie szkody majątkowej, bez względu na to, czy jest to szkoda na osobie. W związku z naruszeniem praw pacjenta może zatem przysługiwać pacjentowi zarówno odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie (art. 448 k.c.). Niezależne jest to od doznania uszczerbku na zdrowiu. Sąd w każdej sprawie bada, czy naruszenie praw pacjenta miało miejsce i do jak wysokiego zadośćuczynienia upoważnia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Szczególne okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają nieobciążanie skarżącej kosztami procesowymi, mimo stosownego wniosku zawartego w odpowiedzi na skargę (art. 102 k.p.c.).

aw

db